

**Posudek oponenta
na diplomovou práci Kláry Frolkové
„Odposlech a záznam telekomunikačního provozu“**

Předložená diplomová práce obsahuje 61 stran textu a je přehledně a logicky členěna do úvodu, čtyř základních kapitol a závěru. Vnější úprava je velmi pěkná. Okruh použité literatury je s ohledem na úzce specializované zaměření práce přiměřený zvolenému tématu a zahrnuje i prameny zahraniční. Po formální stránce splňuje předložená práce všechny požadavky na ni kladené.

Diplomantka si za téma své práce zvolila problematiku rozhodně netradiční. Poměrně úzce zaměřené téma je dosti náročné na excerpce pramenného materiálu, kdy speciálně orientovaných pramenů je pomálu a je nutno čerpat z obecněji orientovaných prací, a současně velmi náročné na samotné zpracování, a to nejen proto, že jde samo o sobě o dosti obtížnou problematiku, ale též pro nejednotnost názorů, se kterými se lze v odborné literatuře setkat.

Po stručném úvodu, ve kterém diplomantka charakterizuje cíl a zaměření své práce, se nejdříve věnuje vývoji právní úpravy zkoumaného institutu, včetně zásadních nálezů Ústavního soudu ČR. Dlužno poznamenat, že tato vývojová partie je zpracována velmi pečlivě a výstižně odráží vývojové tendence a klíčové mezníky právní úpravy.

Rozsahem nevelká ale pěkně zpracovaná je druhá kapitola práce, zabývající se ústavními principy řešení kolize zejména práva na ochranu soukromí a zájmu na ochraně společnosti před závažnými trestnými činy. Dobře je charakterizován test proporcionality, který Ústavní soud ČR opakovaně zdůraznil ve svých nálezech, ve kterých se uvedenou kolizí zabýval.

Jádrem práce je kapitola třetí, věnovaná rozboru odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu a zjišťování údajů o uskutečněném telekomunikačním provozu (§ 88 a 88a tr. řádu). S diplomantkou třeba souhlasit, že odkaz na „mezinárodní smlouvy zavazující ke stíhání trestných činů“ je značně neurčitý. Důvodný je rovněž postřeh, že sice právní úprava podmínek, při jejichž splnění může být odposlech nařízen, je poměrně dobrá, avšak pokud jde o odůvodnění tohoto postupu konkrétními skutečnostmi, bývá realita bohužel jiná, ať již jde o návrh státního zástupce nebo o rozhodnutí soudce. Totéž se týká podmínky subsidiarity odposlechu. Myšlenka rozšířit nemožnost provádění odposlechů komunikace mezi obhájcem (advokátem) s dalšími subjekty je obecně správná, nicméně je zde praktický problém: jak policejní orgán pozná, že osoba, se kterou podezřelý či obviněný hovoří,

je „jeho advokát“. Velmi podrobně je zpracována pasáž o informační povinnosti a o přezkumném řízení. Statistické údaje, které zde diplomantka uvádí, jsou zarážející. Výklad ustanovení § 88 odst. 9 tr. řádu, pro který diplomantka pléduje, lze považovat za správný a důvodný. Rovněž výklad o údajích o uskutečněném telekomunikačním provozu je zpracován velmi podrobně a pečlivě. Zcela namísto byla věnována pozornost klíčovým nálezům Ústavního soudu ČR, které do uvedené problematiky významným způsobem zasáhly.

Čtvrtá kapitola práce představuje zajímavý exkurz do úpravy slovenské. Vzájemná komparace je provedena pečlivě. Závěr diplomantky, podle kterého je česká právní úprava propracovanější a lépe zajišťuje ochranu základních práv, je evidentně správný.

V závěru své práce diplomantka stručně a výstižně shrnuje poznatky a závěry, ke kterým ve své práci dospěla. Stávající právní úpravu diplomantka považuje v zásadě za uspokojivou (s výhradou omezení případů, ve kterých je odposlech nepřípustný) a nedostatky spatřuje spíše v praktické aplikaci orgány činnými v trestním řízení (odůvodněnost žádostí a příkazů, plnění informační povinnosti). Tyto závěry lze akceptovat.

Celkově lze předloženou diplomovou práci hodnotit jako velmi zdařilou. Diplomantka prokázala nejen znalost samotné právní úpravy, ale i relevantní judikatury, včetně nálezů Ústavního soudu ČR, a zejména odborné literatury ke zvolenému tématu. Kladem práce je rovněž schopnost diplomantky samostatně a tvořivě využívat poznatky, které ve zpracovaných pramenech získala, jakož i schopnost formulovat vlastní názory a zaujímat ke sporným otázkám svá kritická stanoviska. Kladem práce rovněž je pečlivost a systematičnost zpracování a dobrá jazyková úroveň. Jedná se o práci velmi pěkné úrovně.

Předložená diplomová práce po obsahové i po formální stránce nesporně splňuje požadavky na ni kladené a je zcela způsobilým podkladem pro ústní obhajobu.

Při ústní obhajobě své práce by diplomantka mohla vyjádřit svůj názor k otázce, zda důkazním prostředkem je záznam komunikace mezi osobami (resp. jeho přehrání) nebo přepis této komunikace (a jeho přečtení)

Předběžná klasifikace: výborně

V Praze dne 18.11.2015

JUDr. Rudolf Vokoun, CSc.
oponent diplomové práce